

Abstrakt

Cílem práce je poukázat na možnou blízkost komunikačních systémů taxonomicky vzdálených druhů a učinit tak další krok ve snaze pochopit vývoj těchto systémů a jejich případnou jedinečnost. Práce se nejprve zaměřuje na představení komunikačních systémů u lidí a papoušků v souvislosti s faktory, které mají zřejmě zásadní vliv na jejich vývoj. Na kapitulu uvádějící evoluční a sociální kontext obou srovnávaných druhů navazuje kapitola z odborné recenzované knihy a dva články publikované či připravené k publikaci v mezinárodních recenzovaných impaktovaných časopisech. Kapitola z monografie se zabývá definováním komunikace z evolučního a etologického hlediska a představuje aktéry komunikace, jejich motivace a obecnou spolehlivost komunikace. V navazujícím odborném článku nejprve aplikujeme a porovnááme různé metodologie kategorizace vokálních repertoárů papoušků šedých a dále srovnáváme repertoáry dvou samic téhož druhu z různých sociálních skupin. Toto srovnání ukazuje, že i druh, který je vysoce závislý na vokálním učení, si zachovává určité vrozené tendence při získávání vokálního repertoáru. Poslední prezentovaný článek je unikátní ve snaze jednotnou metodologií přímo srovnat produktivní slovníky mluvících papoušků šedých a malých dětí. Výsledky ukazují, že papoušci a děti si preferenčně osvojují odlišné kategorie, ale v zásadě mají podobné motivace navazovat a udržet sociální interakci. Srovnávání fylogeneticky vzdálených druhů přináší nové informace o faktorech, které měly vliv na rozvoj kognitivních schopností a komunikačních dovedností, protože se v tomto případě nelze primárně odkázat na genetickou blízkost. Zatím není pochyb o jedinečnosti některých prvků v lidské komunikaci, nicméně pro jednoznačný závěr je nejprve potřeba detailnějších výzkumů u zvířecích druhů.

Klíčová slova: vokální komunikace, mezidruhový srovnávací výzkum, papoušek šedý (*Psittacus erithacus*), člověk, jazyk